१वह्नौ तस्य आश्रयस्य काष्ठादेर्दाहकत्वात्तथात्वम् । "दुर्वृत्तः क्रियते धूर्त्तैः श्रीमानात्मविवृद्धये । किं नाम खलसंसर्गः कुरुते नाश्रयाशवत्" उद्भटः २चित्रकवृक्षे ३कृत्तिकानक्षत्रे च । ४आश्रयनाशके त्रि० ।

आश्रयासिद्ध पु० आश्रयोऽसिद्धोऽस्य । न्यायोक्ते हेत्वाभासभेदे यथा गगनपद्मं सुरभि पद्मत्वात् सरोजपद्मवदित्यादौ गगनपद्मरूपस्य हेतोराश्रयस्याप्रसिद्धत्वात् हेतोर्दुष्टत्वम् ।

आश्रयासिद्धि स्त्री आश्रयस्या सिद्धिः अप्रसिद्धिः न्यायोक्ते हेतोर्दोषभेदे असिद्धिशब्दे ५५४पृष्ठे विवृतिः ।

आश्रयिन् त्रि० आश्रयति आ+श्रि-इनि । आश्रयकारके आश्रिते । "मयूरपृष्ठाश्रयिणा गुहेन" रघुः "पर्य्यन्ताश्रयिभि र्निजस्य सदृशं नाम्नः किरातैः कृतम्" रत्ना० ।

आश्रव त्रि० आशृणोति वाक्यम् आ+श्रु-अच् । वाक्यस्थिते वाचि प्रवणे वाक्यं श्रुत्वा तदर्थानुष्ठायिनि । "संगवस्तु भिषजामनाश्रवः" रघुः । भावे+अप् । ३अङ्गीकारे ३क्लेशे च ।

आश्राव त्रि० आ+श्रु-णिच्-अच् । १श्रावणे २अङ्गीकारणे च

आश्रि स्त्री सम्यक् अश्रिः प्रा०स० । सम्यक्कोणे शब्दच०

आश्रित त्रि० आ+श्रि-क्त । आश्रयप्राप्ते, शरणागते, आधेये "प्रायश्चलं गौरवमाश्रितेषु" कुमा० "अथ द्रव्याश्रिता गुणाः" । "अन्यत्र नित्यद्रव्येभ्य आश्रितत्वमिहेष्यते इति" च भाषा० ।

आश्रित्य अव्य० आ+श्रि-ल्यप् । अवलम्ब्येत्यर्थे ।

आश्रिन् त्रि० आश्रं चक्षुर्जलमस्त्यस्य सुखा० इनि । चक्षुर्जलयुक्ते स्त्रियां ङीप् । [क्विप् । २अङ्गीकर्त्तरि त्रि० ।

आश्रुत् स्त्री आ+श्रु-भावे क्विप् । १अङ्गीकारे । कर्त्तरि

आश्रुत त्रि० आ+श्रु-क्त । १अङ्गीकृते, २आकर्णिते च । "एवं सर्व्वत्राश्रुतेषु" कात्या० ३,२.६ ।

आश्रुति स्त्री आ+श्रु-क्तिन् । १अङ्गीकारे २श्रवणे च ।

आश्रेय त्रि० आ+श्रि-यत् । १आश्रयणीये २अवलम्ब्ये च ।

आश्लिष्ट त्रि० आ+श्लिष-क्त । १आलिङ्गिते २संबद्धे "शिखाभिराश्लिष्टइवाम्भसांनिधिः" "आश्लिष्टभूमिं रसितारमुच्चैः" इति च माघः ।

आश्लेष पु० ईषदेकदेशेन श्लेषः संबन्धः आ+श्लिष-घञ् । १एकदेशसंबन्धे । "सामीप्याश्लेषविषयैर्व्याप्त्याधारश्चतुर्विधः" मुग्धबो० । २आलिङ्गने च । "आश्लेषलोलुपवधूस्तनकार्कश्यसाक्षिणीम्" माघः वेदे नि० क्वचित् लस्य रः । आश्लेषोऽप्युक्तार्थे पु० अश्लेषैव स्वार्थे अण् । अश्लेषानक्षत्रे स्त्री । "आश्लेषा नक्षत्रं सर्पा देवताः" तैत्ति०

आश्व न० अश्वानां समूहः अण् । १अश्वसमूहे अश्वैरुह्यते र्शैषिकः अण् अश्वस्येदं बाह्यम् अञ् वा । २अश्वबाह्ये त्रि० सि०कौ० । अश्वस्य भावः कर्म्म वा प्राणभृज्जातित्वात् अञ् । ३अश्वभावे ४तत्कर्म्मणि च न० । अश्वस्येदम् अण् । ५अश्वसंबन्धिनि त्रि० । "आश्वं कफहरं मूत्रं कृमिदद्रुषु शस्यते" सुश्रुतः ।

आश्वतराश्वि पु० अश्वतराश्वस्यापत्यम् इञ् । बुड़िलमुनौ ।

आश्वत्थ न० अश्वत्थस्य फलमण् प्लक्षा० तस्य न लुक् । १अश्वत्थफले । अश्वत्थस्येदम् अण् । २अश्वत्थसम्बन्धिनि त्रि० स्त्रियां गौ० ङीष् । आश्वत्थी शाखा समिद्वा । "सर्पिरासिच्याश्वत्थीस्त्रिस्रः समिधः" शत०ब्रा० । तस्मादाश्वत्थे ऋतुपात्रे स्याताम्" शत०ब्रा० अश्वत्थेन युक्ता अण् । अश्वत्थनक्षत्रयुक्तायां ३रात्रौ स्त्री । गहा० छ । आश्वत्थीयः आश्वत्थसम्बन्धिनि त्रि० ।

आश्वत्थिक च० अश्वत्थशब्दे ५०७ पृष्ठे विग्रहादि । चान्द्राश्विने मासि । [सम्बन्धिनि ।

आश्वपत त्रि० अश्वपतेरिदम् अश्वपत्या० अण् । अश्वपति

आश्वपस् त्रि० आशु आप्नोति असुन् ह्रस्वः । शीघ्रप्राप्तरि ।

आश्वपालिक पुंस्त्री अश्वपाल्याः अपत्यं रेवत्या० ठक् । अश्वपाल्या अपत्ये । [णिनि । अश्वपेजर्षिप्रोक्ताध्यायिषु ।

आश्वपेजिन् त्रि० ब०व० । अश्वपेजेन प्रोक्तमधीयते शौनका०

आश्वबाल त्रि० अश्वबालाया ओषधेरयम् अण् । अश्वबालोषधेः संबन्धिनि । "आश्वबालः प्रस्तरः, यज्ञोह देवेभ्योऽपचक्राम सोऽश्वोभूत्वा पराङावर्त्त तस्य देवा अनुहाय बालानभिपेदुस्तानालुलुपुस्तानालुप्य सार्द्धं संन्यासुस्त तएता ओषधयः समभवन् यदश्वबालाः शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं जघनार्धो बाला उभयतएवैतद्यज्ञं परिगृह्णाति यदाश्वबालः प्रस्तरोभवति" शत०ब्रा० ।

आश्वभारिक त्रि० अश्वबाह्य भारमश्वभूतं भारं वा हरति वहति आवहति वा वंशा० ठञ् । अश्वबाह्यस्य अश्वभूतस्य वा भारस्य १हारके २वाहके ३आवाहके च ।

आश्वमेधिक त्रि० अश्वमेधाय हितं ठन् । अश्वमेधसाधने द्रव्यादौ अश्वमेधद्रव्याणि च अश्वमेधशब्दे ५११ पृष्ठे उक्तानि अश्वमेधमधिकृत्य कृतः ग्रन्थः ठण् । शतपथब्राह्मणान्तर्गते १३ प्रपाठके पञ्चाध्यायीरूपे ग्रन्थभेदे तत्र पञ्चस्वध्यायेषु अश्वमेधस्योत्पत्तिः फलञ्च । तस्य धर्मविषयः आध्वर्य्यवौद्गात्रब्रह्मत्वयाजमानविषयाः तत्र प्रथमाध्यायत्रयेण मन्त्रव्याख्यानेन सह विशेषधर्म्मा